

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii :

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Progres Star”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Progres Star” împotriva Societății cu răspundere limitată „Lelaiter” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Lelaiter”, casată hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 iunie 2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 28 noiembrie 2014, SRL „Progres Star” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Lelaiter” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul SRL „Progres Star” a indicat că, la 08 iunie 2013 între SRL „Progres Star” și SRL „Lelaiter” a fost încheiat contractul de prestări servicii cu nr. 077, prin care SRL „Progres Star” s-a obligat să presteze servicii de asigurare a publicității producției comercializate de SRL „Lelaiter”, anume de a efectua lucrări de instalare, pe husele de spetează din microbuzele și autocarele de pe rutele urbane și cele internaționale, a afişelor publicitare privind produsele comercializate de beneficiarul SRL „Lelaiter”, iar ultimul în calitate de debitor al obligației de plată a prețului serviciilor s-a obligat la plata redevenței.

În baza contractului nr. 077, SRL „Progres Star” și-a asumat obligația de efectuare a lucrărilor necesare privind afişarea publicității produselor comercializate de SRL „Lelaiter” pe husele de spetează din microbuzele cu itinerar urban care circula pe ruta convențională 104, 110, 140, 171 și 174.

Prețul contractului nr. 077, pe care trebuie să îl achite beneficiarului în reciprocitatea serviciilor prestate acestuia, a fost stipulat în cuantum de 1500 euro, câte 375 euro lunar pe o perioadă de 4 luni, iar achitarea prețului contractului, în baza dispoziției pct. 3.1 a fost convenită să se realizeze la începutul fiecărei luni înaintate de instalarea în microbuze a materialelor publicitare. Plata prețului se

efectuează conform cursului legal al parității valutare euro-leu stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru ziua achitării prețului.

Părțile contractante au convenit ca termenul contractului dat, nr. 077 să fie de 4 luni, astfel încât contractul încheiat a produs efectele juridice de la data de 08 iunie 2013, pînă la data de 06 octombrie 2013.

Conform facturii fiscale eliberate la data de 30 octombrie 2013, seria WH 1300451 (Anexa 2), debitorul SRL „Lelaiteer” și-a executat doar parțial obligația sa de a achita prețul contractului nr. 077 de prestări servicii, așa fel, încît din suma de 28384 lei, acesta a achitat decît doar 6316 lei, or datorია acestuia față de creditorul SRL „Progres Star” este de 22068 lei.

Menționează că pentru cazul neexecutării culpabile a obligațiilor generate de contractul încheiat la data de 08 iunie 2013, de către părțile contractante SC „Progres Star” și SRL „Lelaiteer” în conținutul contractului încheiat aceștia au prevăzut - a se vedea pct. 4.1 din contract – o penalitate egală cu 0, 5% din suma obligațiilor neexecutate la termenul stabilit.

În calitate de debitor a obligației de asigurare a publicității, SRL „Progres Star” și-a executat corespunzător obligațiile ce îi revin, fapt confirmat prin rapoartele periodice expediate beneficiarului SRL „Lelaiteer”, dar și a lipsei obiecțiilor din partea beneficiarului privind calitatea prestațiilor executate de reclamantul SRL „Progres Star”.

Pe de altă parte, deci prestatorul și-a executat corespunzător obligațiile reieșite din contractul nominalizat, corelativ însă SRL „Lelaiteer” în calitate de debitor a obligației de plată a prețului serviciilor de care a beneficiat, și-a executat decît parțial obligația asumată, neachitînd în întregime sumele datorate, dar și fiind în întîrziere privind plata acestora.

Prin urmare, solicită SRL „Progres Star” încasarea de la SRL „Lelaiteer” a datoriei în mărime de 22386 lei, a penalității de întîrziere în mărime de 14543,68 și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1309 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 02 iunie 2015 acțiunea a fost admisă integral. A fost încasat de la SRL „Lelaiteer” în beneficiul SRL „Progres Star” datorია în sumă de 22386 lei, penalitatea în mărime de 14543,68 lei și cheltuielile de judecată legate de plata taxei de stat în sumă de 1309 lei, iar în total suma de 38238,68 lei.

La 23 iunie 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Lelaiteer” a declarat apel, împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de către SRL „Lelaiteer”, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a stabilit că, în baza contractului de prestări servicii nr. 077 din 08 iunie 2013, SRL „Progres Star” s-a obligat să presteze SRL „Lelaiteer” servicii de asigurare a publicității producției comercializate de SRL „Lelaiteer” în vederea îmbunătățirii procesului de vînzări, și anume de a efectua lucrări de instalare, pe husele de spetează din microbuzele și autocarele de pe rutele urbane și cele internaționale, a afișelor publicitare privind produse comercializate de beneficiarul SC „Lelaiteer” SRL, iar ultimul, în calitate de debitor al obligației de plată a prețului serviciilor (f.d. 10).

La fel, a stabilit instanța de apel că SRL „Progres Star” și-a asumat obligația de efectuare a lucrărilor necesare privind afișarea publicității produselor comercializate de SRL „Lelaite” pe husele de spetează din microbuzele cu itinerar urban, care circulă pe ruta convențională nr. 104, 110, 140, 171 și 174.

Conform pct. 2.3 al contractului SRL „Lelaite” s-a obligat să efectueze plata pentru prestări servicii în conformitate cu pct. 3.1 al contractului dat, iar pct. 3.1.1 plata pentru o lună este de 375 euro achitați în lei la cursul Băncii Naționale a Moldovei în ziua achitării.

De asemenea, conform pct. 3.2.3 al contractului nr. 077 din 08 iunie 2013, termenul de prestare a serviciilor de către reclamantul SRL „Progres Star” a constituit perioada de 08 iunie 2013 - 06 octombrie 2013.

Totodată, conform cu pct. 4 al contractului de prestări servicii, serviciile se vor considera prestate de către SRL „Progres Star” în cazul în care va fi întocmit un act de primire-predare a serviciilor.

Ținând cont de prevederile art. 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 970 alin. (1) și 971 alin. (1) Codul civil, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii acțiunii, reieșind din faptul că SRL „Progres Star” nu și-a îndeplinit obligațiile asumate față de SRL „Lelaite” în privința lucrărilor efectuate, nefiind întocmit un act de predare-primire a lucrărilor, conform prevederilor pct. 4 al contractului încheiat între părți. Iar în cazul în care nu a fost întocmit un act de primire –predare a lucrărilor, este incontestabil că serviciile contractate nu au fost prestate corespunzător, iar reclamantul nu poate pretinde la plata pentru serviciile contractate.

În susținerea concluziei date, instanța de apel a mai reținut că dispozițiile art. 593 alin. (2) Codul civil, care indică că în cazul în care pentru executarea prestației este necesară o acțiune din partea sa, creditorul este în întârziere dacă prestația îi este oferită, iar el nu efectuează acea acțiune, însă, în speță SRL „Progres Star” neprezentînd actul de primire-predare a lucrărilor este în întârziere și nu poate să pretindă la achitarea sumei, or, conform art. 593 alin. (3) Codul civil, debitorul nu poate fi în întârziere în măsura în care creditorul este în întârziere.

La 23 februarie 2016, SRL „Progres Star” a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul, SRL „Progres Star”, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în apel, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Menționează că, în calitate de debitor a obligației de asigurare a publicității și-a executat corespunzător obligațiile ce-i revin, fapt probat prin rapoartele periodice expediate beneficiarului, dar și a lipsei obiecțiilor din partea beneficiarului privind calitatea prestațiilor executate de reclamantul SC „Progres Star” SRL

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs, consideră că cererea de recurs depusă de SRL „Lelaite” este depusă în termenul prevăzut de legea, deoarece la dosar nu există probe prin

care s-ar confirma data recepționării de către recurent a deciziei instanței de apel motivate.

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Progres Star” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanțele de judecată la examinarea pricinii date nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în apel, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite este pur declarativă și nu constituie temei de declarare a recursului.

Astfel, instanța de recurs notează că, SRL „Progres Star” în recursul depus nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Progres Star” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Progres Star” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru